

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Αν είχε βάλει γραβάτα από την αρχή

Δεν θέλω να χαλάσω το πάρτι της ευφορίας που έχει σπηθεί μετά το τελευταίο Eurogroup. Πιστεύω όμως ακράδαντα ότι αν ο κ. Τσίπρας είχε βάλει μια «γραβάτα» και είχε διαπραγματευθεί κανονικά, χωρίς αυταπάτες, τυχοδιωκτισμούς και ερασιτεχνισμούς, θα είχε πάρει το ίδιο ή ένα πολύ καλύτερο deal τον Ιανουάριο του 2015. Οι συνθήκες ήταν ώριμες. Υπήρχε διάθεση συνεννόησης με μία νέα κυβέρνηση. Η μεγάλη περιπέτεια που περάσαμε, τα capital controls, η καταστροφή των τραπεζών μετά την πρώτη τους ανακεφαλαιοποίηση και όλα τα παρελκόμενα δεν ήταν ιστορικά αναγκαία.

Ξέρω, καταλαβαίνω. Αυτό δεν μπορούσε να γίνει γιατί ο κ. Τσίπρας δεν θα είχε το κόμμα και την κοινή γνώμη μαζί του. Επρεπε να περάσουμε το «επεισόδιο Βαρουφάκη», να ζήσουμε το... όνειρο που έγινε επιδίωξη για να προσγειωθούμε στην πραγματικότητα. Δεν είναι τυχαίο που ακούμε όλο και συχνότερα στο εξωτερικό «αν οι Έλληνες θέλουν να κάνουν τα πράγματα με τον δικό τους τρόπο, τι μας νοιάζει εμάς». Συστημικός κίνδυνος δεν είμαστε πλέον, η απειλή του πρωτόγονου «επαναστατικού» ΣΥΡΙΖΑ ανήκει στο παρελθόν. Οσο για το χρέος, πήραμε μία ρύθμιση που δεν έχει καμία σχέση με όσα

μαξιμαλιστικά πίστεψε ο ελληνικός λαός. Καμία. Είναι μία ρύθμιση-λάιτ και με νέα μνημονιακή επιτήρηση. Το ζήτημα του χρέους μετετρέπη, άλλωστε, στο «ιερό δισκοπότηρο» της ελληνικής πολιτικής ζωής. Και εδώ πρέπει να πούμε ότι τη ρύθμιση τη χρωστούσαν οι εταίροι και δανειστές στον ελληνικό λαό. Σήμερα παραδέχονται ότι ήταν τραγικό λάθος τους να μην τη δώσουν στην κυβέρνηση Σαμαρά, όταν πέτυχε το πρωτογενές πλεόνασμα. Η ειρωνεία της ιστορίας είναι πως έμαθαν από το πάθημά τους και γι' αυτό αποφάσισαν να στηρίξουν τη σημερινή κυβέρνηση. Κατάλαβαν επιτέλους πως, όταν ανεβάσεις συνεχώς την μπάρα,

είναι σαν να βάζεις τρικλοποδιά σε μια χώρα και ένα πολιτικό σύστημα που προσπαθεί να τρέξει ένα συνεχές μαραθώνιο χωρίς ένα ποτήρι νερό στον δρόμο...

Διαβάζω ότι ο πρωθυπουργός θα βάλει γραβάτα μόλις ρυθμιστεί το ζήτημα του χρέους. Ωραίο επικοινωνιακό στόρι θα είναι, δεν λέω. Πιο επειγόν, όμως, είναι να αρχίσει να κυβερνάει με επάρκεια και να εκμεταλλευθεί την επιστροφή της χώρας σε μια σχετική κανονικότητα. Πληρώσαμε πολύ ακριβά έως τώρα τη συλλογική ωρίμανση της χώρας. Η επόμενη περίοδος ωρίμανσης δεν μπορεί να διαρκέσει άλλο τόσο...

ΑΥΓΗ

Οι νέες σελίδες...

Με τον κύκλο της αβεβαιότητας να μπαίνει στην τελική φάση, μετά τις καθοριστικές αποφάσεις του Eurogroup που δρομολογούν τη ρύθμιση του χρέους και το κλείσιμο της αξιολόγησης χωρίς επιπλέον μέτρα, ξεκινά ο πραγματικός μαραθώνιος της κυβέρνησης.

Η μάχη του εσωτερικού μετώπου. Η καθημερινότητα δηλαδή που βιώνουν οι πολίτες μετά από έξι χρόνια βίαιης υποβάθμισης της ζωής τους.

Εδώ είναι που η κυβέρνηση θα αναμετρηθεί με το αριστερό της όραμα, που δεν εξαντλείται στην επούλωση των πληγών της ελληνικής κοινωνίας, αλλά κυρίως επεκτείνεται στο να τροχοδρομήσει τη χώρα σε μια νέα σελίδα.

Από την Υγεία και την Παιδεία έως την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας και της φοροδιαφυγής, η κυβέρνηση πρέπει να σηματοδοτήσει με την πολιτική της ότι δεν αρκείται στην επανεκκίνηση της οικονομίας, αλλά επιδιώκει την επανεκκίνηση της χώρας συνολικά. Δηλαδή θα είναι μια κυβέρνηση που:

* Θα σέβεται τους πολίτες, θα αναδιανέμει τον πλούτο και θα υπηρετεί όλο τον λαό.

* Θα καταπολεμήσει το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα, που είναι η ανεργία, και θα αντιμετωπίσει το προσφυγικό με υπευθυνότητα.

Όπως αποτυπώθηκε πρόσφατα και σε δημοσκόπηση που δημοσίευσε η «Αυγή», οι πολίτες απευθυνόμενοι προς την κυβέρνηση και τα πολιτικά κόμματα τους ζήτησαν να σταματήσουν να ασχολούνται με τα δικά τους εσωτε-

ρικά θέματα και να λύσουν τα προβλήματα της κοινωνίας.

Και τα περισσότερα από αυτά για να γίνουν δεν χρειάζονται μόνο θέληση, χρειάζονται και χρήματα.

Ήδη την επομένη του Eurogroup τα spreads έπεσαν, το χρηματιστήριο έκανε πραγματικούς τζίρους και η είδηση ότι εκτός από την δόση θα δοθούν και επιπλέον 2 δισ. ευρώ για να πληρωθούν οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις δημιουργεί ελπίδες άμεσης αναθέρμανσης της οικονομίας. Και η οικονομία, όπως καταλάβαμε όλοι πολύ καλά τα πέτρινα χρόνια των Μνημονίων της σκληρής λιτότητας, πάνω απ' όλα είναι κλίμα.

Αυτό το κλίμα που ήδη βελτιώνεται έβαλαν στόχο με τις πρώτες τους αντιδράσεις τα κόμματα της αντιπολίτευσης και το μπλοκ της διπλοκής.

Προκειμένου να καλύψουν την αμχανία τους, αφού πολλοί από αυτούς πόνταραν σε φιάσκο, τώρα τζογάρουν στην καταστροφή του πρώτου θετικού δείγματος μετά από πολλά χρόνια.

Όμως αυτό που ξεχνούν στην αντιπολίτευση είναι ότι τελικός κριτής δεν είναι τα πρωτοσέλιδα της διαπλοκής, αλλά η ελληνική κοινωνία.

Αν η κυβέρνηση επικεντρωθεί στο πρόγραμμα της με την επιμονή που έδειξε στη διαπραγμάτευση με τους θεσμούς τον τελευταίο χρόνο, μπορεί να κερδίσει το στοίχημα.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Με βήμα ταχύ προς τη Ν.Δ.

Δεν άρεσε καθόλου στους εγχώριους κεντροαντιαριστερούς η συνέντευξη του επικεφαλής των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών Τζάνι Πιτέλα. Η επισήμανσή του ότι οι καρχαρίες του ΔΝΤ παρέα με τον Σόιμπλε θέλουν να κατασπαράξουν τον Τσίπρα και να καταστρέψουν την Ελλάδα τους χαλάει τη σούπα που σερβίρουν εδώ και καιρό στους πελάτες τους. Μας λένε ότι η χώρα διοικείται από μια ανίκανη κυβέρνηση με ολοκληρωτικές τάσεις. Θέλει να ελέγξει την ενημέρωση, σπίνει μεθοδικά κομματικό κράτος, απειλεί τη δημοκρατία και τη θέση της Ελλάδας στην Ευρώπη. Μας λένε ακόμη πως για όλα τα κακά που συμβαίνουν και γι' αυτά που θα έρθουν, αν δεν αλλάξουν τα πράγματα, ευθύνεται ο Τσίπρας. Μας λένε επίσης ότι οι δανειστές κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να μας γλιτώσουν από τη χρεοκοπία, αλλά δεν μπορούν να διορίζουν κυβερνήσεις. Δημοκρατία έχουμε, διάολο! Αν και το δοκίμασαν μία φορά με την περίπτωση Παπαδήμου, χωρίς πάντως σπουδαίες επιδόσεις, ίσως γιατί αυτός ο λαός είναι δύστροπος και τη βρίσκει να παίζει με τη φωτιά.

Ήταν λοιπόν απολύτως αναμενόμενη η ενόχλησή τους με την ανάλυση του κ. Πιτέλα περί καρχαριών (ενώ πρόκειται για χρυσόψαρα κατά τη γνώμη τους) και κυρίως με την άποψή του ότι οι Ευρωπαίοι Σοσιαλιστές θα βάλουν πλάτη και δεν θα επιτρέψουν να υλοποιηθεί το σχέδιο του ΔΝΤ και του Β. Σόιμπλε κατά του προοδευτικού Τσίπρα.

Από πού κι ως πού ο Τσίπρας προοδευτικός; Τι ανοσιές εκστομίζει ο Πιτέλα; Μάλλον κόλλησε το μικρόβιο του εθνικομπολεβικισμού. Ο Τσίπρας και η συμμορία του είναι, όπως υποστηρίζουν οι εκπρόσωποι της αβλαβούς Αριστεράς, τυχοδιώκτες, δημαγωγοί και έχουν παρασύρει τους πολίτες σε μια επικίνδυνη περιπέτεια.

Ποιος θα αποτρέψει την τραγωδία; Η Δημοκρατική Συμπαράταξη και το Ποτάμι θέλουν αλλά δεν μπορούν, γιατί έχουν την αυταπάτη ότι η παρούσα Βουλή μπορεί να δώσει μια διαφορετική κυβέρνηση την οποία θα στηρίξουν οι ρεαλιστές και οι ευρωπαϊστές του ΣΥΡΙΖΑ. Κάτι τέτοιο δεν είναι δυνατόν να συμβεί γιατί δεν υπάρχουν σοβαροί στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ.

Τι μένει λοιπόν; Η Νέα Δημοκρατία του Κυριάκου Μητσοτάκη. Ναι, αλλά αυτή θέλει εκλογές, τις οποίες ξόρκιζαν γιατί δημιουργούν κλίμα πολιτικής αστάθειας. Ε, και; Περασμένα ξεχασμένα. Οι εκλογές ήταν ολέθρια επιλογή όταν τις ζήτησε ο Τσίπρας, τώρα που τις ζητάει ο Μητσοτάκης είναι σωτήρια λύση γιατί έτσι θα απαλλαγεί η χώρα από τη λαίλαπα του αριστεροδεξιού λαϊκισμού. Ο αρχηγός της Ν.Δ. πρέπει να κάνει λίγο χώρο στ' αριστερά του για να στεγαστεί στη φιλελεύθερη παράταξη η συνιστώσα της Κεντροαντιαριστεράς. Του έρχεται με βήμα ταχύ.

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Κρατική τηλεοπτική ξεφτίλα

9η Μάη. Γιορτάζεται σε ολόκληρο τον πλανήτη η συντριβή του ναζιστικού τέρατος, η Αθάνατη Εποποιία της Αντιφασιστικής Νίκης των Λαών, με αδιαμφισβήτητο πρωταγωνιστή τον Κόκκινο Στρατό και τα ΚΚ, που με τον ανυπολόγιστο φόρο αίματός τους θα ανεμίζουν για πάντα τη σημαία της νίκης. Οχι, όμως, στην κρατική ΕΡΤ και τη γνωστή εκπομπή της «Σαν σήμερα, στον 20ό αιώνα», καθώς δεν «έβγαλε ούτε κιχ» για το ιστορικό γεγονός της νίκης των συμμάχων στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο - το μεγαλύτερο πόλεμο στην Ιστορία της ανθρωπότητας - και την άνευ όρων παράδοση της ναζιστικής Γερμανίας στις 9 Μάη... Προφανώς ευθυγραμμίζεται με την κυβερνητική προσπάθεια παραχάραξης της Ιστορίας, που για να δικαιολογήσει το νέο μνημόνιο που υπέγραψε, ανακάλυψε τη «Μέρα της Ευρώπης» (που επινοήθηκε ακριβώς για να σβηστεί από τη μνήμη η Αντιφασιστική Νίκη) και την «επιστροφή της ΕΕ στις αρχές της αλληλεγγύης». Δεν μπορεί, όμως, να τους περάσει...